Augusztus 3.

Reggel 8 körül beöltöztem és nekivágtam az esős útnak. Az előjelzés csak délelőttre írt esőt, ami be is igazolódott. Különösebb esemény nem történt a Krasznojarszkig vezető úton. Talán említésre méltó, hogy az első lánckerék anyája újra lelazult. Ezt egy piros lámpánál vettem észre. A fene tudja miért, odanéztem, majd megmozgattam, hogy laza-e. Semmi hangja, vagy előjele nem volt. Mintha valaki azt súgta volna nézd meg…. Almatyban a lánccserénél is laza volt, így ott kézzel le tudtam csavarni a biztosító lemez kihajlítása után… Tán ez a gondolat járhatott a fejemben. Persze leesni nem tud az anya, de azért nem árt, ha meg van húzva, így a következő szerelőműhelynél megálltam és egy kedves szerelő emberkével meghúzattam.

Tovább motorozva újra rácsodálkoztam, hogy az oroszok aztán mindent elkövetnek, hogy a forgalom ne kerülhessen a vonat elé. ☺

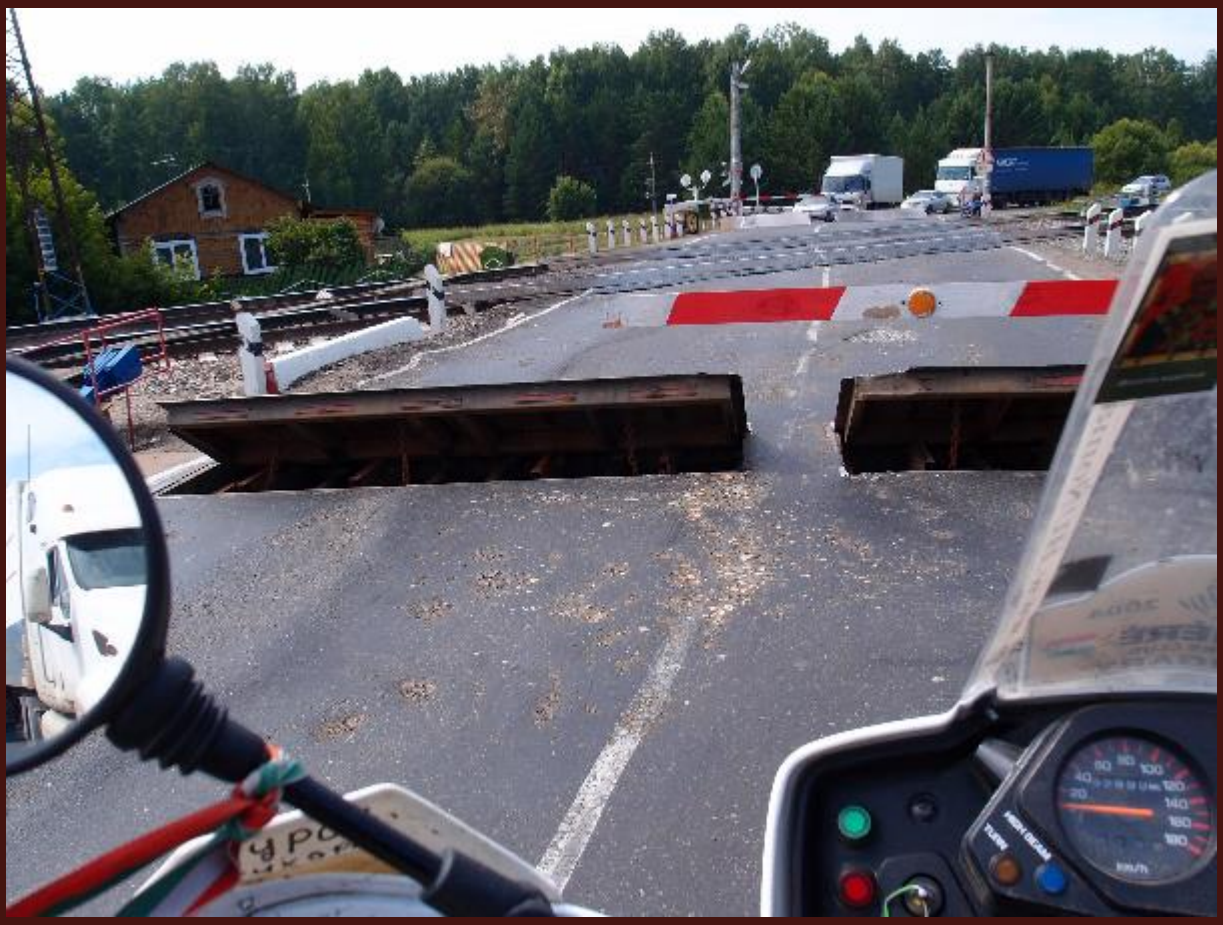

Kezdett sürgőssé válni a tankolás, így a főutat elhagyva egy kis faluba kanyarodtam le benzinért és egy kávéra. Sajnos kávéval nem tudott szolgálni a kedves benzinkutas hölgy, így egy ásványvizet vettem… Míg ezt iszogattam kijött a kaszától és körbecsodálta a motort… A már sokszor praktikus plakát segítségével elmutogattam Neki az útvonalamat. Hááát, „nem kapott szikrát”…. Hirtelen lett kávé is a személyzeti kávéfőzőből és kaptam egy csomag ajándék kekszet is. ☺

Egy FF után tovább is indultam és Krasznojarszkban egy hostelban landoltam egy 18 emeletes ház, hát persze, hogy 18. emeletén. Szerencsémre a lift működött!!! ☺ Egy zuhi után városi sétára indultam. Sok időm nem volt, így a közeli bevásárló központot látogattam meg. Amit meg kell, hogy állapítsak: az oroszok SEMMIBEN nem szenvednek hiányt. Mindenük megvan!!! A hostelbe visszatérve

jót aludtam. A hostelok előnye, hogy 500-1000 rubel között meg lehet szállni. Tiszták, rendezettek, és sokszor ebben az árban még reggeli is van! Teljesen jó!! Sok utazót és érdekes embert meg lehet ismerni az ilyen megalvások során. Szerencsémre még egyetlen kellemetlen, vagy agresszív emberrel sem találkoztam ezeken a helyeken, így bátran merem ajánlani mindenkinek!

Augusztus 4.

Korán útnak eredtem és jó 150 km után beértem 3 Transalppal motorozó 4 orosz srácot, akik épp tankolni álltak ki. Mivel nekem is esedékes volt, beálltam mögéjük a kútra.

Azonnal jöttek ismerkedni, aminek egy közös Nekik első, nekem második reggeli lett az eredménye. Rögtön szimpatikus volt, hogy a srácok étgyomorra lenyomtak 150 km-t. Angolul kommunikáltunk és nagyon jó fejek voltak, annyira, hogy csatlakoztam is hozzájuk, és megegyeztünk, hogy együtt kempingezünk aznap éjjel.

Bevásárlás:

Majd sátorállítás és főzés:

Én elővettem a kis „kínai levesemet” hogy ne hurcoljam tovább, mire az egyik srác rám szólt, hogy azt gyorsan tegyem el, majd ő intézi a frankót!!! Bizony, úgy is lett!!! Hobbyszakács a srác és olyan levest rittyentett, káposztából, krumpliból, répából, marhahúsból és még ki tudja mikből, hogy a 10 ujjamat nyaltam utána.

A srácok teljesen fel voltak szerelve vadkempingre. Pecabot, ásó, gázfőzök, edények, miiiinden, ami kell. Ők egyébként az Altajban voltak 3 hétig egy terepmotoros túrán, amit saját maguk szerveztek és heti 1-szer aludtak valami olcsó helyen, a többi éjszakát mind sátorban töltötték. Ez látszott is a rutinjukon. Ezek a srácok igazi kemény orosz talpraesett fiuk. Ha kidobnák Őket Szibéria közepébe, nem esnének kétségbe. Azt kell, hogy mondjam, hogy

talpraesettségbe és emberileg is a túra egyik legszimpatikusabb arcait ismerhettem meg. Motorozni kiválóan tudtak, ezt bizonyította a sátorhely megközelítése is, ill. a képek, melyeket a túrájukról mutattak: (egyikük két személlyel ment végig, nagyon komoly terepen)

A képnézegetés előtt persze az esti tisztálkodással egybekötött fürdést is megejtettük:

A víz kiváló volt, bár a helyi horgászok lehet nem örültek a lubickolásunknak. ☹

Orosz leves, orosz srácoktól Szibériában:

Csak megköszönni tudom a kiváló vendéglátást!!! Vacsi és fürsdés után be kellett menekülnünk a sátrakba a szunyogok elől. Az élménybeszámolós képek és videók után mindenki lepihent.

Augusztus 5.

Természetesen a sárcok reggel már teával fogadtak, mire kimásztam a sátorból, pedig nem vagyok az a 7alvó típus.

Nekik még jó pár 1000 km volt hazáig, nekem csak 60 aznapra a novoszibirkszi hostelig, így én maradtam a tóparton, míg a sátor teljesen megszáradt. Ők pakoltak és útnak eredtek, egy közös fotó után:

Ha lehetőségem lenne rá, ezekkel a fiukkal akár mikor elmennék egy pár hetes tereptúrára. A felkészültségük és a talpraesettségük olyan szimpátiával társult, ami nagyon ritka és megbecsülendő!!

Kézfogás, kontaktcsere, majd útnak eredtek:

Én az egyre forróbban tűző nappal megszáríttattam a vizes dolgaimat, majd pakoltam és begurultam Novoszibirkszbe.

Első novoszibirszki látogatásom alkalmával láttam egy vasúti múzeumot, melyet mindenképpen meg szerettem volna nézni. Mivel Hette még mindig 2 napos lemaradásban volt mögöttem, elhatároztam, hogy nem mozdulok és bevárom! A már ismert homokos strandtól 1 km-re lévő hostelban újra megszálltam és már indultam is a strandra úszni és egy jó kis saslikot enni. ☺ Hazafelé bevásároltam a szupermarketban és egy jó kis vacsit ettem a hostel konyhájában. Fekvés, film, alvás.

Augusztus 6.

Irány a vasúti múzeum:

Egy kisebb hótoló:

Egy nagyobb hómaró, ami 2.5 méteres hóval is elboldogul:

Volt, aki a motort érdekesebbnek találta a vasúti csodáknál, így inkább azt fényképezte:

A hostelbe vezető úton egy szimpatikus étteremben nagyon baráti áron megebédeltem:

Mivel a túra folyamán minden alkatrészt ápolni és szervizelni kell, azt gondoltam, hogy a hátam a nyakam és a derekam is kap egy szervízt, így a közeli masszázsszalonban befizettem egy hátmasszázsra:

Megérte. ☺

Fevkésalvás!

Augusztus 7.

Hettével neten egyeztettünk egy 50 km-re lévő benzinkutat, ahol délben terveztük a találkozót. Mindketten 10-re ott voltunk. ☺

Egy péksüti és kávé közben gyorsan megvitattuk kivel mi történt, majd útnak eredtünk. 1szer megáztunk, más esemény nem történt. Az út meglehetősen unalmas egyenes, útépítésekkel és sok-sok kamionnal megfűszerezve. Itt ugyancsak jól jött volna az otthoni motorom (jóóóó Apum motorja) 150 lóereje. Szegény „pötyögivel” nehéz kiugrani ha egyszerre három kamazt kell megelőzni, de azért szépen elszemezgettem őket…

Mivel Hette már jó pár napja csak sátrazott, kívánta a zuhanyzást, így Omskban ismét egy hostel lett a cél. Este a helyi gyönyörűen felújított vasútállomás éttermében vacsoráztunk majd egy gyors városi séta után lepihentünk.

Augusztus 8.

Nem terveztünk aznapra 400 km-nél többet, így d.e. nekiestünk gyalog ill. tömegközlekedéssel a városnak. Pár kép Omszkról:

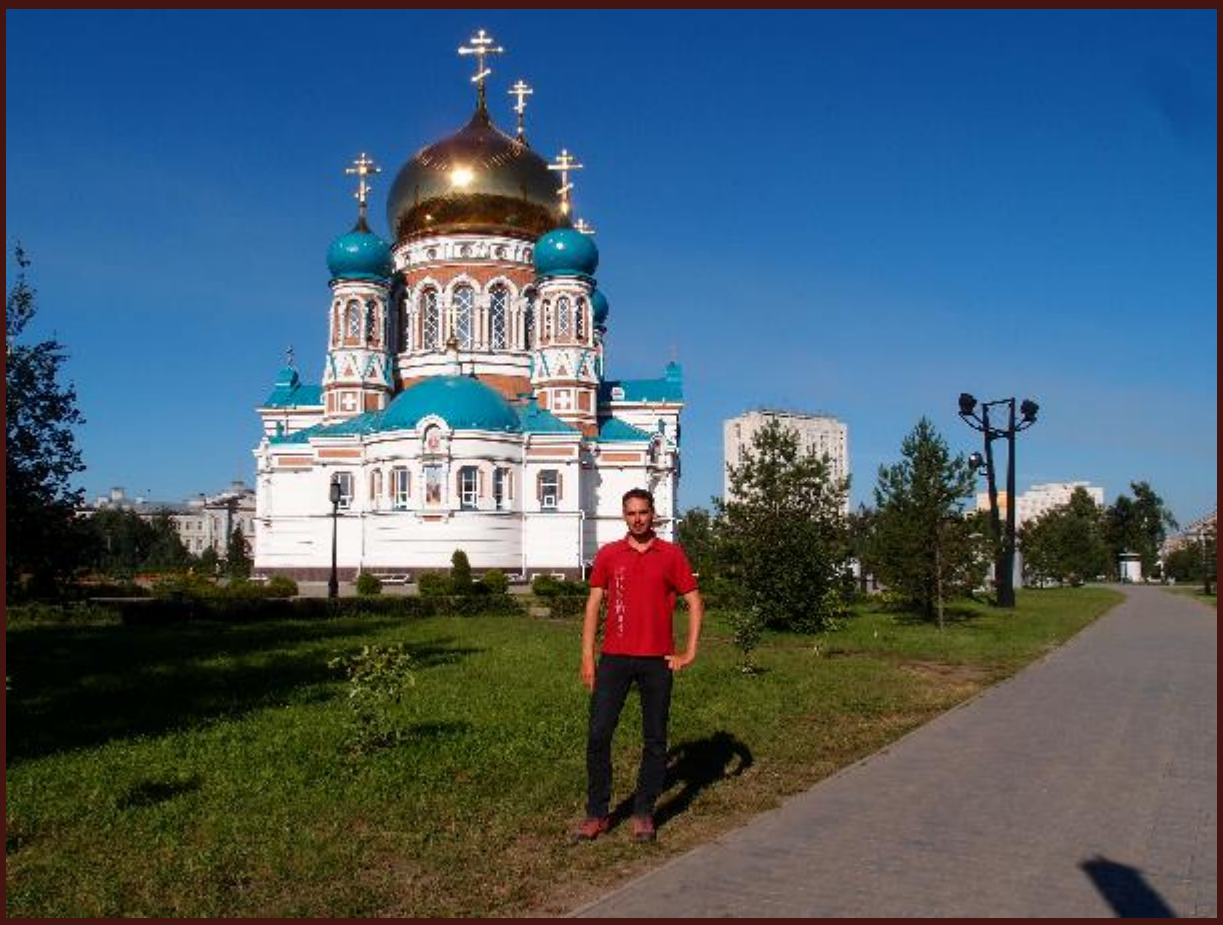

СЧАСТ

АВЕСТА
1995

КЕГЛЯ
боулинг-клуб
ЕВРОПАРК

A tömegközlekedés gyors és rugalmas Omszkban. Egy vonaljegy 22 Rubel és a buszon dolgozó nénitől lehet megvenni:

A kiváló utazást természetesen RÁBA futóművek biztosították:

A szállásunk mellett egy mobilos üzletben SIM kártyát vásároltsam. 6 GB adatot (4G sebességgel) adtak 600 rubelért, -50% akció, azaz 300 rubelért! Ez valami hihetetlen olcsó az otthoni egész Európában legdrágább mobilnetünkhöz képest…

Pakolás, majd motorra pattantunk, hogy magunk mögé tudjuk az aznapra tervezett 400-ast.

Késő délután egy tankolás után egy szimpatikus patakpartot találtunk sátrazásra. A nagyon koszos patakban 4 rosszcsont kissrác fürdőzött nagy ricsajjal. Mikor felfedezték, hogy sátrat verünk, egyre közelebb lopakodtak, de a távolságot megtartva…. Egy darabig figyeltek, majd kólával kínáltam Őket és azután azonnal haverok lettünk.

Idegen nyelvet nem tudtak semmit, így egy FF után elmutogatták, hogy menjünk Velük horgászni, aztán a fogott halat megesszük. Hát mi baj lehet? Menjünk!!!

TÉNÉRÉ

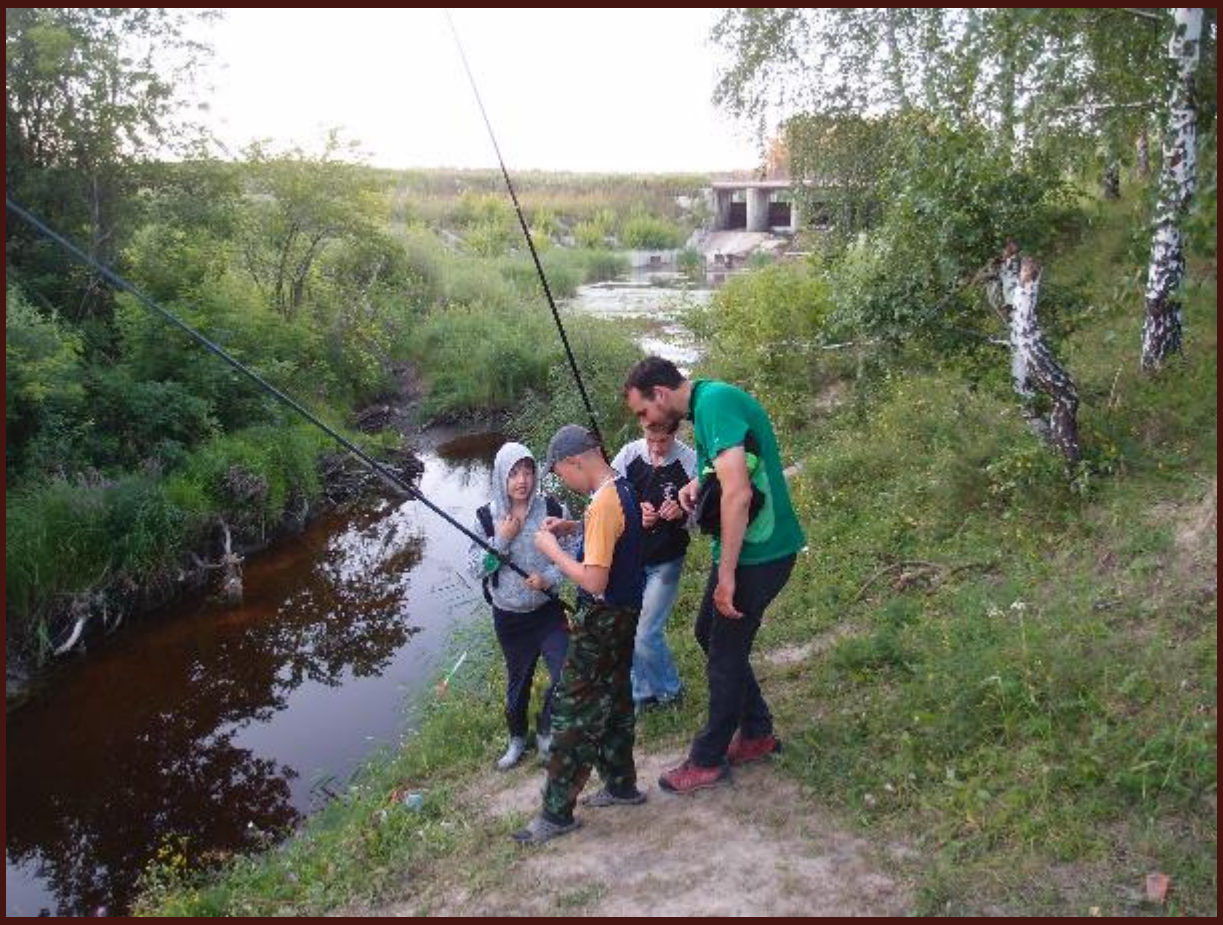

Természetesen én is horgászhattam: ☺

A srácok tudták, hol harapnak a halak mert 15 perc alatt kiemeletek vagy 20 db 8 és 15 cm között lévő kis halat. Persze mindezt max 4-5 gilisztával. ☺ Tudnak spórolni! ☺

És már rakták is a tüzet és pucolták a halat:

Sütöttek is 5-öt 6-ot, de egyszer csak azt vettem észre, hogy eszeveszettül rohannak a bicaj felé és mutogatnak visszafele, hogy sötét van és menniük kell haza…. Akkor pillantottak rá az órára és valószínű tetemes késésben voltak a szülőknek ígért hazatéréshez képest… Belefeledkeztek a vendégszeretetbe. Ők is nagyon talpraesett kissrácok voltak. Több mint szimpatikus volt, hogy horgászbotot és bicskát láttam a kezükben nem pedig nintendót és ipad-et..

A halak végül nem kerültek elfogyasztásra. ☹ Bevackolás, képarchiválás, fekvés alvás.

Augusztus 9.

Sátorbontás, majd irány Jekatyerinburg:

A jó öreg Ténérébe belekerült az 55.555 km is, ami azt jelenti, hogy a túra a 25.555 km-nél tart.

Hettének megvolt a jekatyerinburgi motors klub kontaktja, így felvettük Velük a kapcsolatot. Egy oszlopos tagjuk egy „olcsó” szállodában foglalt nekünk helyet. Nem pont erre gondoltunk, de ha már így alakult, ám legyen…

Lepakolás után már ott is volt az ismerősünk egy nagy terepjáróval, hogy körbevigyen minket a városban, így eljutottunk a Yeltsin múzeumhoz:

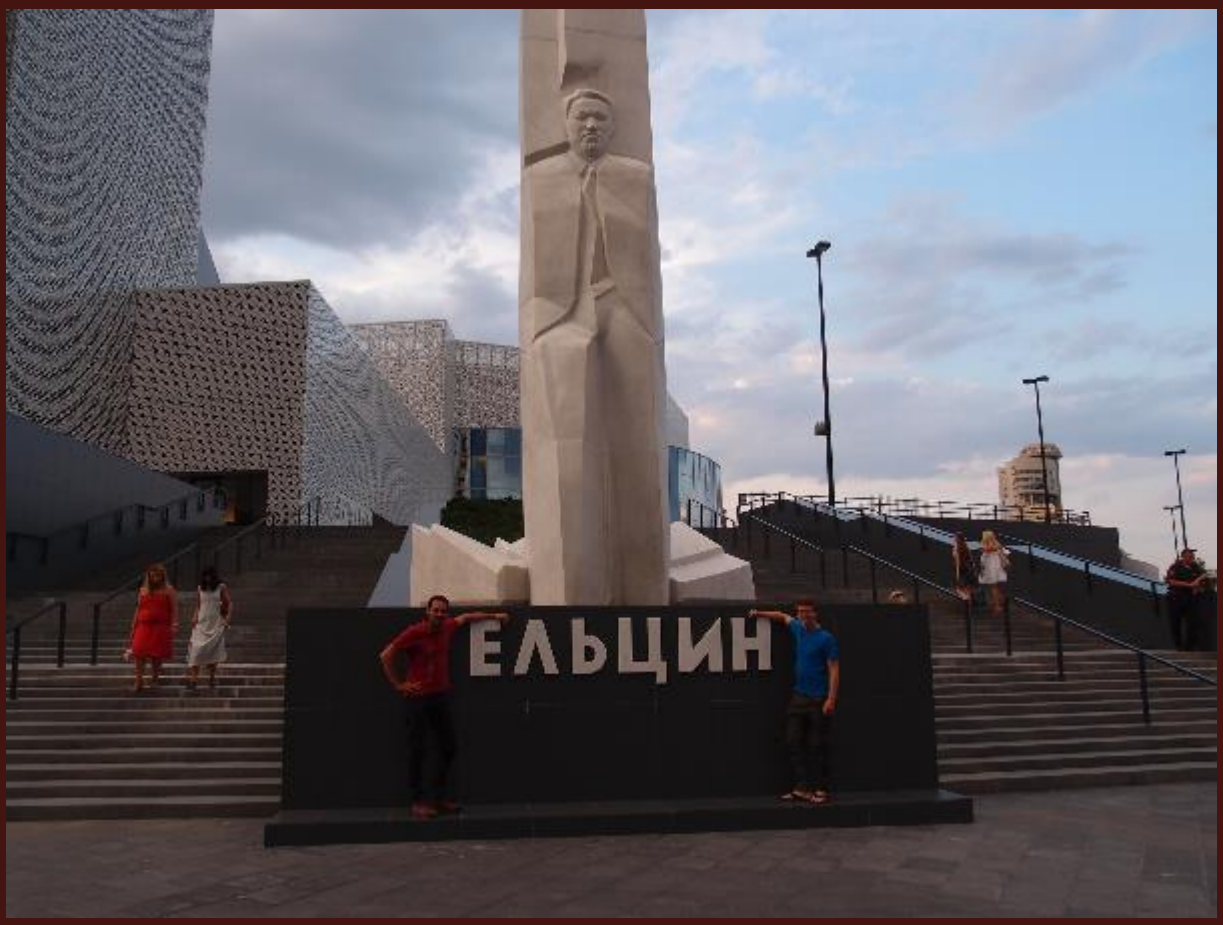

A meggyilkolt cári család emlékművéhez:

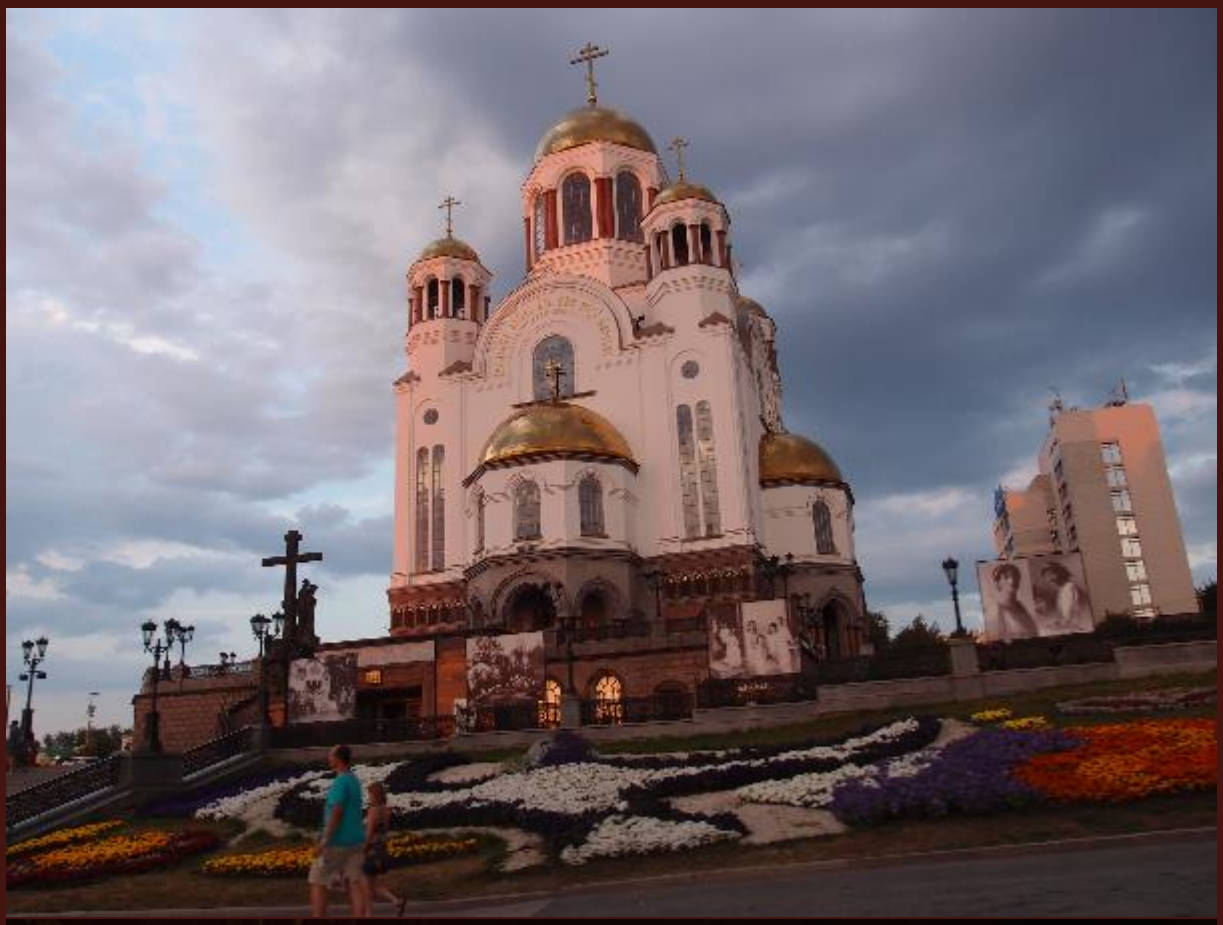

És a sétálóutcához is:

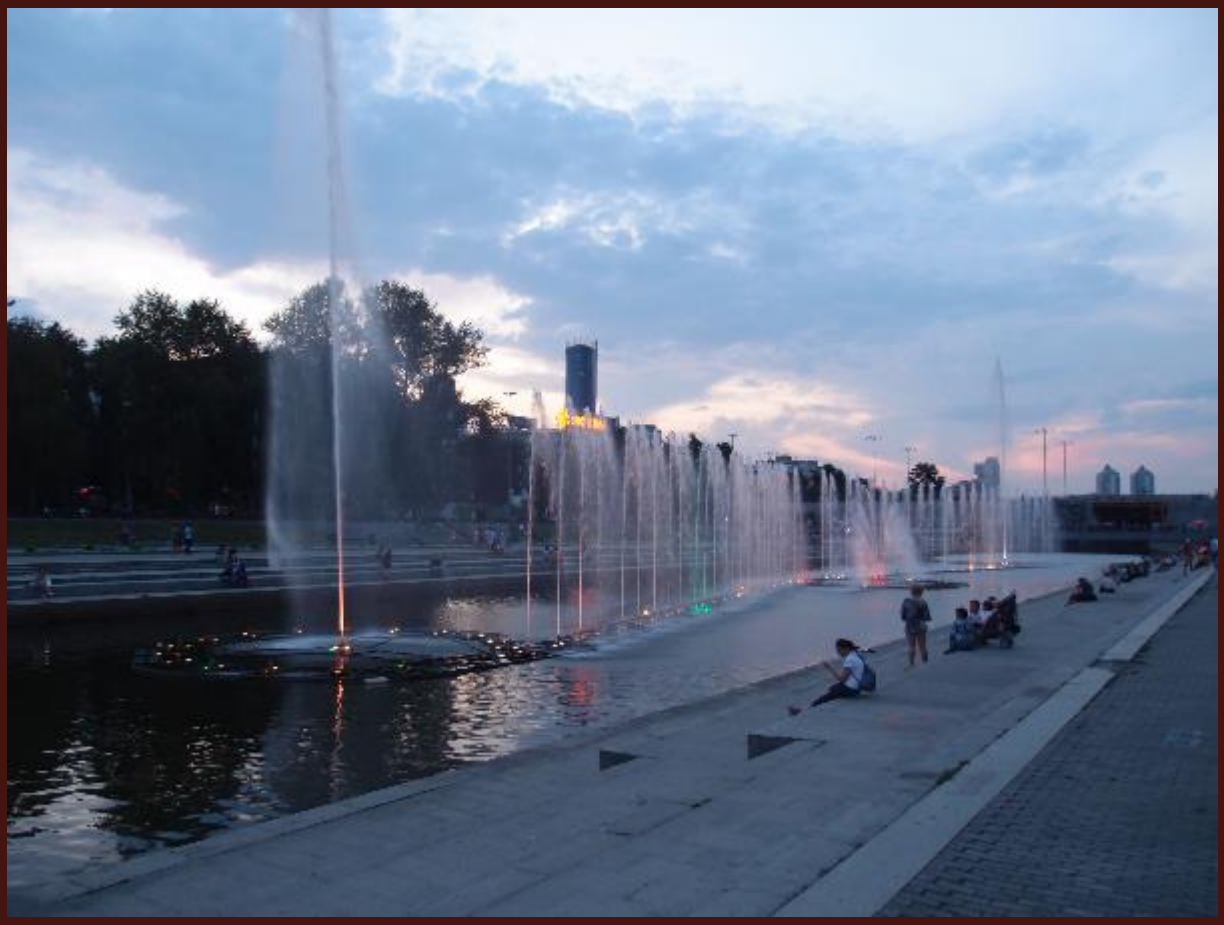

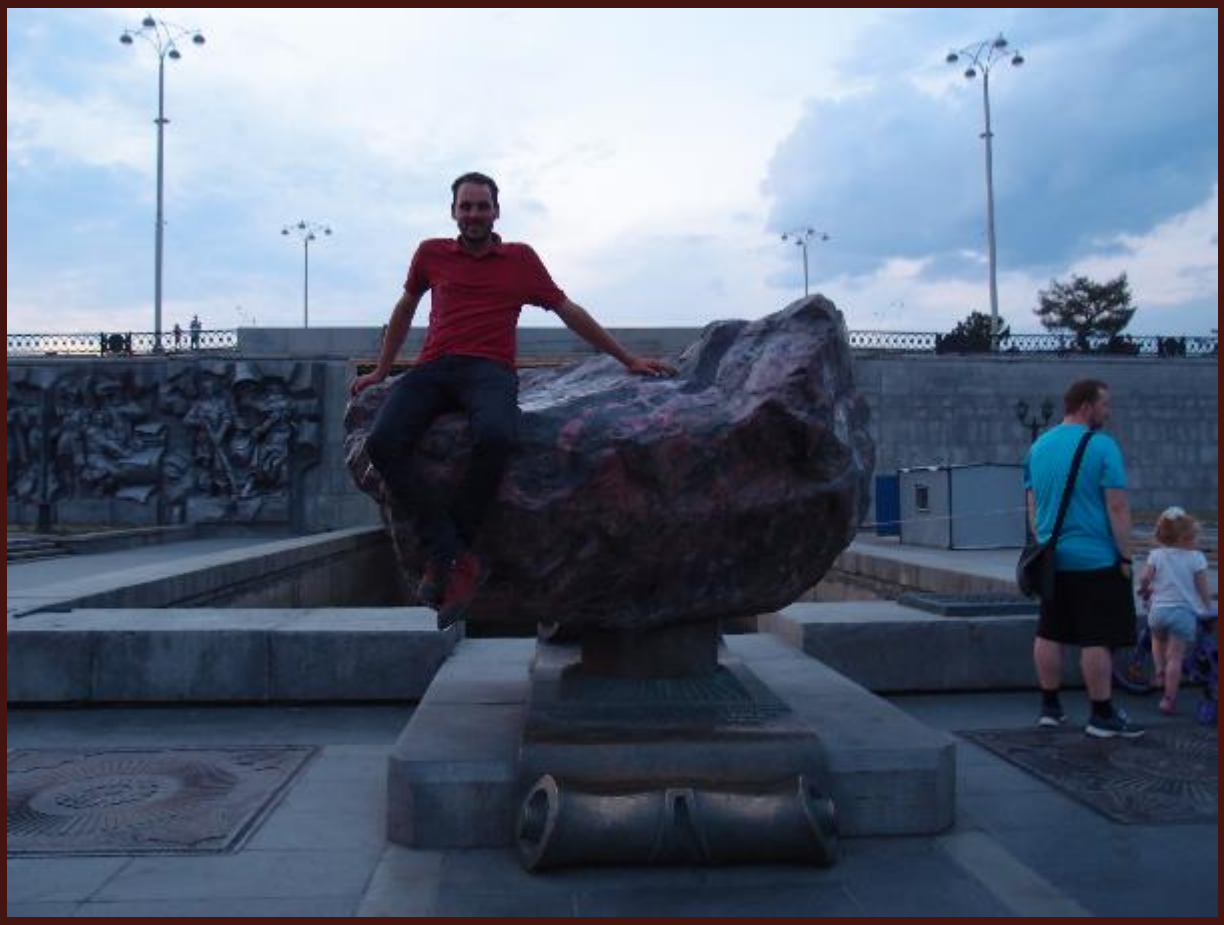

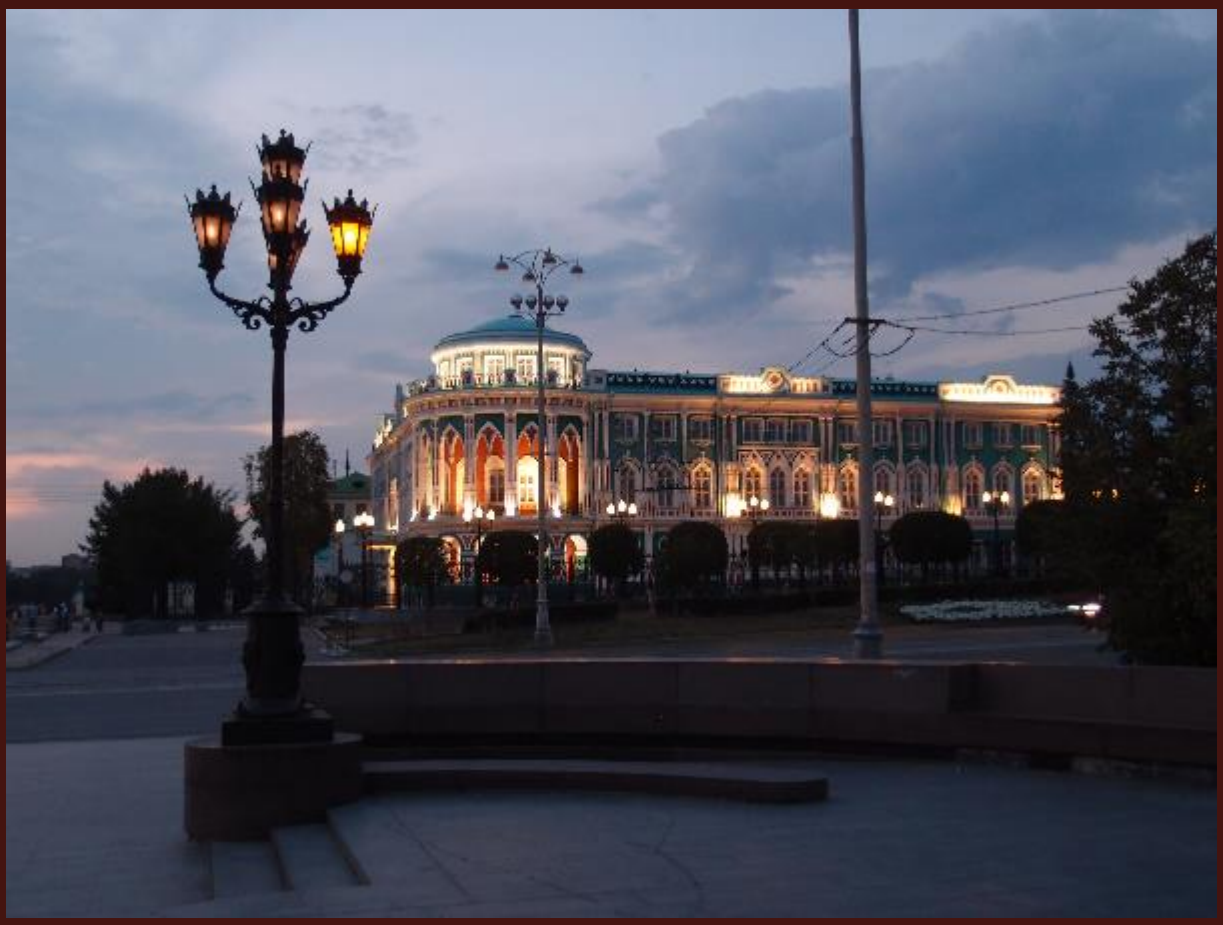

Vezetönkkel, feleségével, Hettével és egy bronzszoborral:

Jekatyerinburg csodálatos! A város nagyon rendezett és tiszta. Sok építkezéssel készülnek a 2018-as vb-re, így pár lezárt utca nehezíti a közlekedést.

Sajnos itt harmadszor is módosul a tervezett útvonalunk. Az animációnk szerint :

https://www.youtube.com/watch?v=0TFmVHGnwUw (2:40) itt kellene északnak kanyarodnunk, hogy eljussunk a Gyatlov-hágóig: https://hu.wikipedia.org/wiki/Gyatlov-rejt%C3%A9ly Ezt a kitérőt idő és biztonsági okokból is kihagyni kényszerülök. Sajnos nem fér bele egy adott határidő miatt az időbe, ill. egyedül túl kockázatosnak tartom ezt a nagyon kemény terepet, melyet itt láthatok:

https://www.youtube.com/watch?v=-D3h66oyKVQ

Bár biztosan járják ezt az utat más motorosok, autósok is, akikhez lehetett volna csatlakozni, de azt gondolom ezt most ki kell hagynom! ☹ Nagyon sajnálom. ☹

Így másnap Jekatyerinburgtól nem északnak, hanem nyugatnak vettük az irányt és Európába léptünk.

Augusztus 10.

Az „olcsó” hotelhez „olcsó” reggeli járt:

Búcsúztunk a vezetőnktől majd go west!

Szó szerint Európába léptünk Jekatyerinburg határában:

Aznapi célunk Izsevszk volt és a kalasnyikov múzeum. Persze este már nem volt nyitva, így egy keresztbe kasba motorozás és szálláskeresés után bemérgedtünk és a város szélén lévő erdőbe hajtottunk, ahol egy nem túl barátságos tisztáson sátrat vertünk.

Meglepően jól aludtunk, majd d.e. 11-re a múzeumhoz hajtottunk.

Íme pár kép az AK47-ről:

A feltaláló:

És pár szó a Fegyvernepper című filmből:

„A hatalmas szovjet fegyverarzenálból az Avtomat Kalashnikova volt a legjövedelmezőbb. Az 1947-es modell, ismertebb nevén az AK-47 azaz Kalasnyikov. Ez a legnépszerűbb támadó fegyver a világon, mindenki imádja. Kovácsolt acél és rétegelt lemez elegánsan egyszerű ötvözete. Nem törik, nem akadozik, és nem melegszik túl. Akkor is lehet vele lőni, ha sáros vagy homokos. Egy gyerek is képes használni, használják is.”

Még soha nem lőttem kalasnyikovval, így itt volt az ideje:

Hm. Az ereje és a hangja meggyőző, a célzást még szokni kell. Ennek ellenére azt mondom, bárcsak ne találták volna fel…. ☹

A múzeummal szemben egy hatalmas templom található, melyet belülről is megnéztünk:

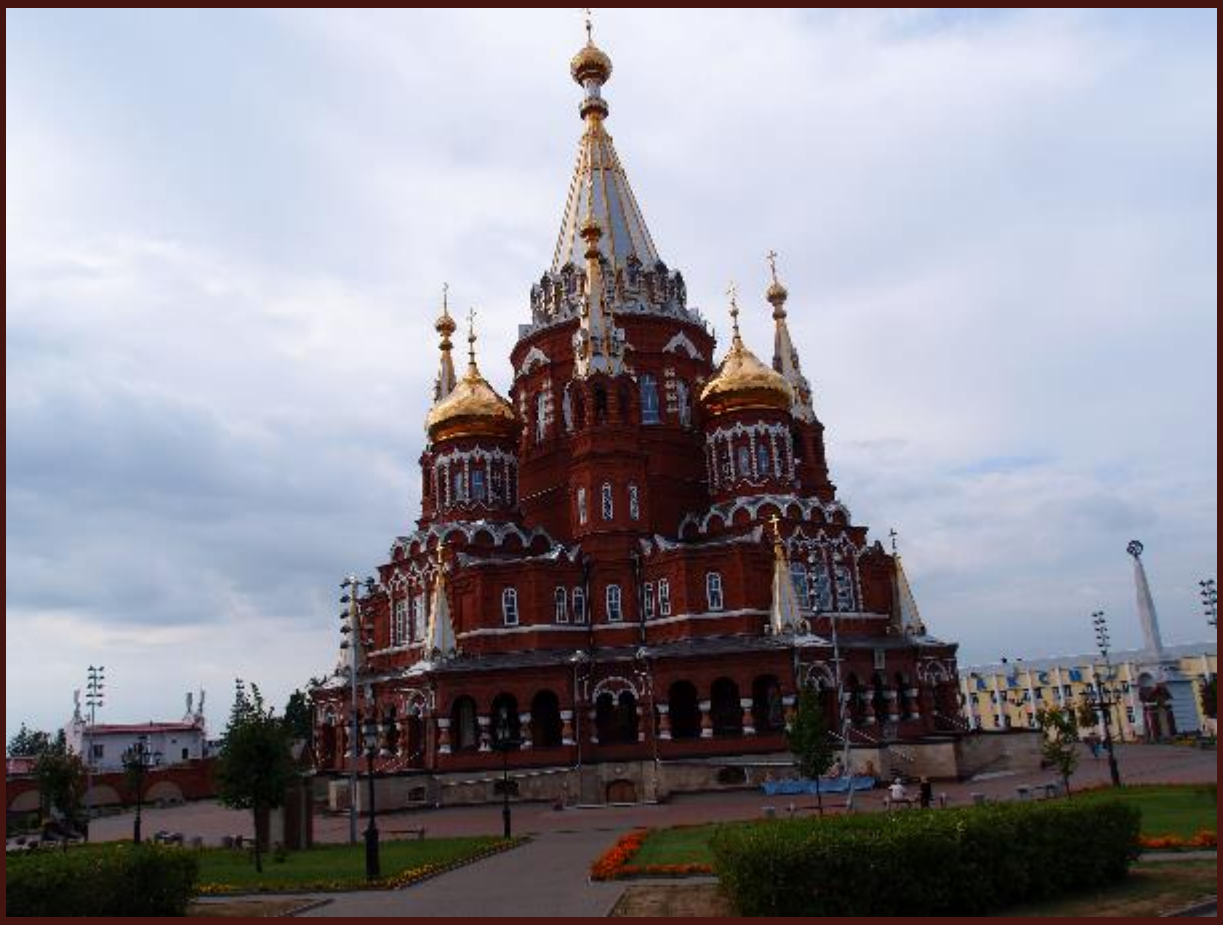

Búcsúztunk Izsevszktől, majd a tatár fővárosnak, Kazanynak vettük az irányt. Egy belvárosi hostelba a Backpack-be landoltunk, ahol újra

észre vettem, hogy lelazult az első lánckerék…. Bosszantott! De miközben az anyát és a biztosító lemezt nézegettem, a szomszéd üzlet tulajdonosa többször körbejárta a motorokat és intenzíven kérdezősködött, hogy mi a probléma??? Sajnos az anyán a menet teljesen kikopott és megszakadt a sok rázkódástól, így nem lehet többé meghúzni. A szimpatikus érdeklődő emberke közben lefotózta a hibát, a motor típusát és felposztolta az orosz „kontakt” szociális hálózatra a kazanyi motorosok csoportjába. Erről akkor én még semmit nem tudtam. Mivel este volt a problémamegoldást másnapra toltuk. Kikerestem a helyi yamaha képviselet címét, hátha tudnak majd adni ilyen anyát. (őszintén szólva adtam neki 20%-ot, hogy polcon lesz ilyenjük) A vacsora közben konzultáltam Szilárddal, hogy anya híján milyen megoldás adódhat még. Mindketten arra jutottunk, hogy co2 hegesztővel fel kell pöttyenteni a lánckereket a tengelyre. (De csak finoman, hogy egy pici köszörüléssel újra levehető legyen). Egy belvárosi séta után ágynak estem és jót aludtam.

Augusztus 12.

Korán ébredtünk. Valószínű az időeltolódást még nem szoktuk meg. Gyakran nem tudjuk, hogy hány óra van. Most 1 óra plusz? Vagy még 2? Így volt az aznap reggel is, így 1 órát kellett sétálnunk a reggeli előtt, mire kinyitott a meki.

Hát igen, néha mekis reggeli is kell.

Fél 11-kor én már indultam volna, a yamaha kereskedésbe. Úgy egyeztünk meg Hettével, hogy együtt elmegyünk az Ő motorjával, és viszem zsebben az anyát és biztosító lemezt. Hm…. 10:50-kor nyújtotta a motorjának a kulcsát, hogy vigyem el nyugodtan, de ő nem jön, inkább megy várost nézni…. Hát én meg nem fogom elvinni az ő motorját, így visszatettem az anyát és a két fülből már csak egy biztosítófüllel rendelkező lemezt és elmentem az enyémmel. (Nem lett volna ezzel semmi baj, ha előző este ezt így beszéljük meg…..)

A yamaha kereskedésben persze nem volt ilyen alkatrész. De még csak a rendelést sem ajánlották fel…. No komment… ahogy láttam, inkább a jetskikre, csónakokra és quadokra voltak ráállva… Egészen biztosan a legjobb vevőjelölt lettem volna, ha csilliós mercivel érkezem, hogy 3 hajómotort vennék…. No mind1 maradt a hegesztős műhely, amelyet a közelben láttam. A műhelyben persze nem működött a co2 hegesztő… Pff. A szomszéd üzletből viszont Szergely jött oda hozzám, hogy ismer egy motorszerelő csapatot és Ők majd segítenek nekem…

Szuper, mi baj lehet? Menjünk! 1 km motorozás után egy parkolóházban lyukadtam ki egy garázsműhelynél, ahol 3 orosz srác fogadott. Rockzene szólt, a szerelő egy papucsban és alsógatyában szerelt, míg a levegőben édeskés füst terjenget….. uh….

Gyorsan elemezték a problémát, és levették az anyát. Mutattam Nekik, hogy a biztosító lemezről a másik fül is le fog törni…… Kibírta…

Szergelyt felokosították, hogy melyik boltokba ill. bazárba menjünk és tuti találunk majd 1-es menetemelkedésű anyát… Hát én ebben nem bíztam, de Ők a helyiek, hát menjünk…. Első állomás: bazár. Standard anya miiiindenféle, de speckó persze, hogy nem. Aztán bicajos bolt. Aztán autós bolt. Aztán csavarbolt…. Így ment ez 2 órán keresztül. Én az elejétől fogva már gondoltam, hogy vagy a yamaha boltban lesz ilyen vagy sehol, így elkezdtem finoman sugallni Szergelynek, hogy inkább keressünk műhelyt, ahol van hegesztő. Na, belátta, hogy ez lesz a megoldás, és ráálltunk erre! Egy külvárosi lepukkant garázssorra értünk, ahol sorban voltak a sufnituningos garázsműhelyek… Egy nem túl szimpatikus srácot kérdeztünk, hogy tud-e hegeszteni…. Lepattintó válasza volt, deeeee közben én 2-3 garázzsal odébb meghallottam a co2 hegesztő félreismerhetetlen hangját…. Kopogtattam Szergely vállát, hogy hagyjad!!! Arra lesz a mi emberünk…. Odasétáltunk és trallaaaa, egy szimpatikus srác épp egy Lada kéziféket hegesztett. Meg is egyeztünk, hogy 100 rubelért elvégzi a munkát nekünk. Ok pattanás a kocsiba és irány vissza a füves srácokhoz a motorért! Közben a körforgalomban ezt a képet lőttem:

Anya visszatesz. A beteg megmaradt fül visszahajlít…. Sok sziszegés közben, hogy most fog letörni… Kibírta…

Irány a hegesztős garázssor… Csakhogy egy kétsávos úton egy würth feliratú autóból majdnem kiesik valaki, annyira integet, hogy álljak félre… Huhh, mi a baj??? Hát Ő meg mit akar??? Na jó, ha annyira szeretné én félreállok! ☺ Egy szimpi pocakos Artur nevű motors srác ugrott ki a ladából, aki mutatta a telefonját, hogy a tegnap felposztolt hírekben ezt a motort látta és mivel megismert a városi forgalomban kiintett…

Hát itt a tegnapi bolt tulaj részletes posztja a problémáról! Hihetetlen, hogy Artúr igy kiszedett a forgalomból, hogy segítsen!!! Fantasztikus. Elmondása szerint van egy motors haverja, aki fémmegmunkálással foglalkozik, és Ő fogja ezt a problémát megoldani. Kövessük! Szergely persze egész nap kísérgetett, így indult a Lada, Honda civic, Ténéré konvoj az esztergályos műhelyhez… ☺

Az első pillanatban tudtam, hogy itt a megoldás. Emberünk igazi mesterember volt, aki már ellenőrizte is a menet-emelkedést, és kereste a mentfúrót. Sajnos átalakításra alkalmas anya nem volt a műhelyben így Szergely után Artúrral is kocsiba pattantunk és irány a bazár.

Csavaros stand:

Vele szemben autó kárpithoz „bolha” választék:

Hihetetlen egy műszaki bazár ez. Vagy 80-90 telepakolt konténerrel.

200 Rubelért kiváló (az eladó szerint ☺) anyagminőségű 30-as fejű csavart vásároltam, majd irány a műhely!

Mérés:

Befogás:

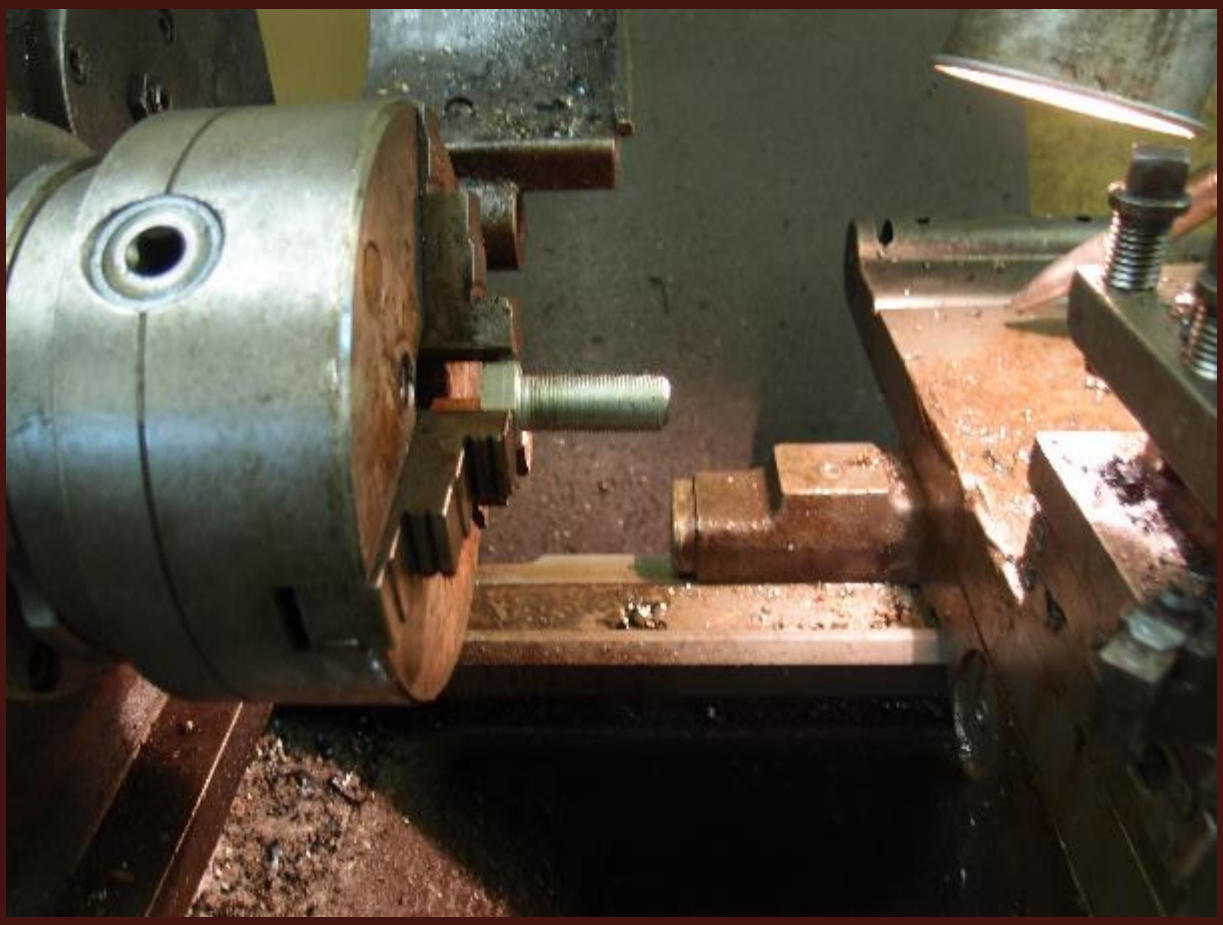

Leszúrás, fúrás, és menetfúrás:

Az új anya már készen is volt! Fülig érő szájjal vittem a motorhoz, de egy pici aggodalom a biztosító lemez miatt még volt bennem. Felszereltem, a fület ráhajtottam a lapolásra…. („és a dry wetter taft még mindig tart…..”) nem törött le, de én akkor nyugodtam meg igazán, mikor előkerült a co2.

2 pici pöttyel még lebiztosítottuk az anyát, és ííííme a végeredmény:

Míg én visszaszereltem a takaró lemezt a végtelenül kedves motoros esztergályos kolléga a másik csavarból is legyártott nekem egy tartalék anyát. REDUNDANCIA!!!! ☺ Imádom!

Na eljött a számlakérés ideje. Megoldották a problémámat, tartozom Nekik!!! Kérdezem, hogy akkor „szkolka” rubellel tartozom?? Az esztergályos mester int, hogy kövessem… Az udvarban állt egy nagyon régi 650-es Ural motor. Mutatta, hogy az az Övé, Ő is motoros, és „köszöni, hogy segíthetett”. Ez a fizetség…. Uhhh, hát nem kaptam szikrát… Egyszerűen hihetetlen. Tudtam, hogy nem adhatok neki pénzt, mert megsértem, így mondtam, hogy elszaladok 5 percre és mindjárt jövök. A közeli közértben vásároltam 10 doboz hideg kozelt és az esztergapadjára akasztottam! ☺ Remélem megtalálta! ☺ Bárcsak minden ember ilyen, önzetlen, és tiszta szívű lenne, mint ez a motoros esztergályos! KÖSZÖNÖM NEKI!!!

Artur (balra) a 3 órás akció után elbúcsúzott, hogy Ő megy vissza dolgozni! ☺ Hívtam estére sörözni, de házépítésben van, így sajnos nem ért rá. Szegely (jobbra) bezzeg ráért. Egész nap semmit nem dolgozott, hanem engem kísérgetett az ukrán fiú. ☺ Be is ültünk egy gyorsat ebédelni 17:00 órakor és megegyeztünk, hogy 19:00-kor találkozunk a hostel melletti mekiben és a mára tervezett kazanyi városnézésnek nekiugrunk!

Az étterem elé beparkolt egy másik motoros, aki szerint (nem az első) „krézi man" vagyok, hogy ilyen túrát csinálok és már írta is alá a mocit:

Mindenki az útjára eredt. 19:00 Szergely sehol. 19:05 Szergely megjelent a mekinél. Akkor indulás.

Kazany:

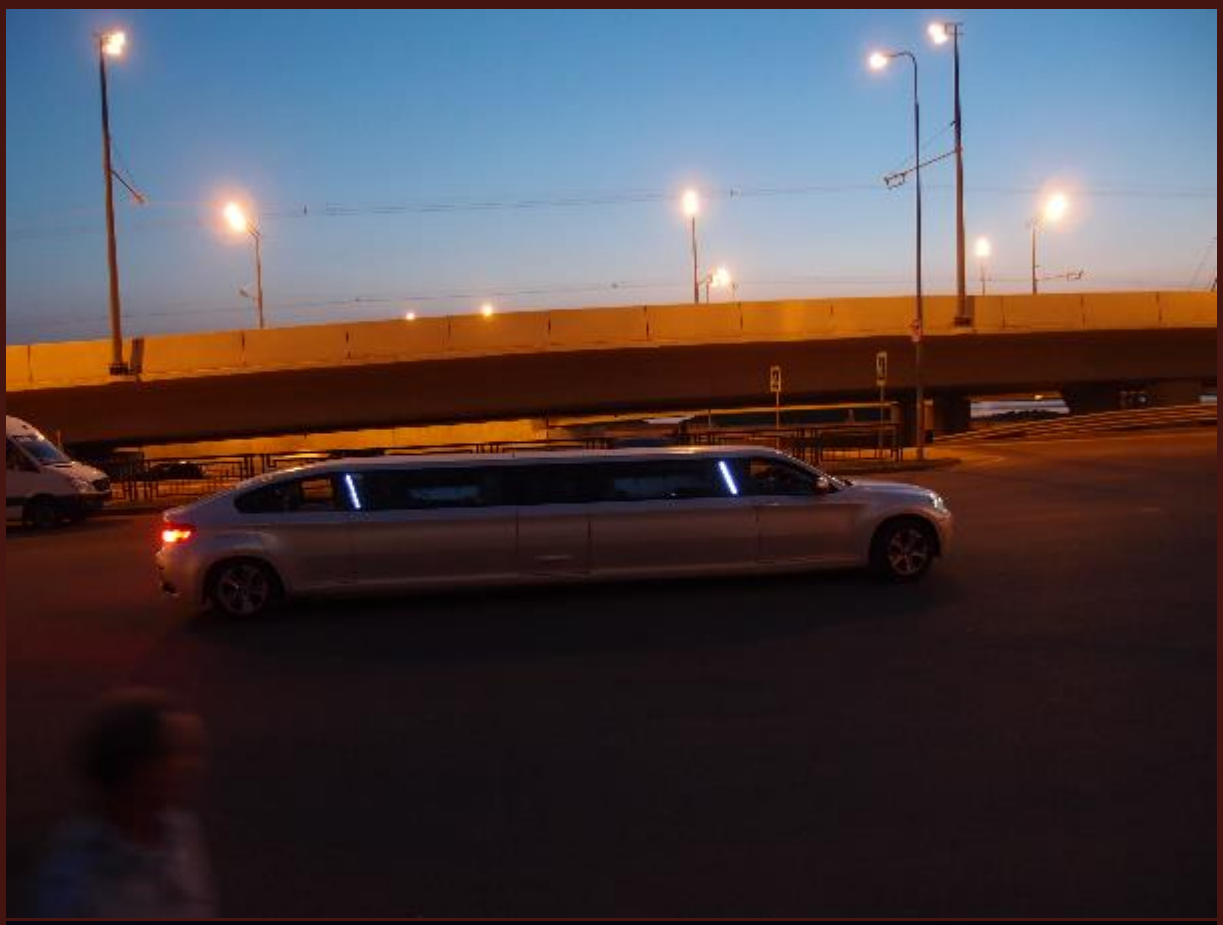

КАЧАЛОВ

A város egyszerűen csodálatos. Tiszta, rendezett és nagyon igényes! Itt nem látni farmeros és tornacipős lányokat. Ez nem nyugat….!!!!

Szergely mindent megmutatott, ami a 3-4 órás esti körtúrába beleférhetett. Becsalt egy sörözőbe is, ahol külön 1 L-es PET palackba lehetett 120-130 rubelért egy liter sört vásárolni. Szuper jó sörök,

nagyon baráti áron. A sétáló utcán 220 rubel volt egy doboz, így Szergely lebeszélt róla. ☺ Már értem miért….

Közben sajnos az ulánbátori fogpótlás beadta az unalmast, és letörött…Nem fáj és nem is kellemetlen, csak ha odatéved a nyelvem

éles sarkot talál. Sebaj, a pótlás úgyis ideiglenes volt. Otthon majd rendbe rakják. Közben Hette is írt, hogy ő holnapra 800 km-t tervez, mert kipihente magát és Moszkváig megy, mert ott várja valami kontaktja… Hát ez korábban úgy volt megbeszélve, hogy 15-ét lőjük be Moszkvának… én pedig nem pihenetem egész nap, és amúgy sem sietős, így írtam neki, hogy akkor mehet…. Hogy ezek után még egyszer várnék-e rá 1+2, azaz 3 napot, azt többször és erősen átgondolnám….

Így szétváltak útjaink…

Augusztus 13.

Pakolás:

Majd búcsúzás egy reggeli kása után a hostelből. Kényelmesen motoroztam 300-350 km-t. Ettem egy szuper saslik ebédet és közben kerestem egy szállást Nyizsnyij Novgorod mellett. Extrém paaaark??? Jó lesz! ☺

РЕКА-ЕУДЬМА

Egy csapatépítő tréningen lévő szoftverfejlesztő cég munkatársaival haverkodtam össze. Egy jót ping-pongoztunk, majd whiskyzni hívtak. Ha elmegyek Velük, akkor ez most nincs, amit olvastok. Így nem fogadtam el a meghívást. ☹ Most pedig alvás.